

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในขบวนการเรียนการสอนไม่มีเทคนิคการสอนใดที่ครูใช้มากไปกว่าการใช้คำถาม¹ เพราะคำถามเป็นกุญแจดอกสำคัญส่วนรับใช้ประดุจแห่งความเร้นลับทางธรรมชาติเพื่อนำไปสู่การแสวงหาและค้นพบความรู้ความจริง² คำถามถือเป็นเครื่องมือของครูที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการจูงใจและกระตุนนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง หักษะในการถามคำダメระดับสูงได้รับการพิจารณาจากนักการศึกษาจำนวนมากว่าเป็นสมรถภาพที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งแห่งหัตถกรรมนี้ โดยเฉพาะหลักสูตรวิทยาศาสตร์แผนใหม่ทั้งระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาไม่ใช้วิธีการสอนแบบลืมเสาะหาความรู้ (Inquiry Method) บทบาทของครูในการสอนคำวิชันก็คือการนำนักเรียนให้ไปสู่ขอสรุปคุณการใช้คำตามเป็นลำดับ³ คำตามที่ครูใช้จะเป็นตัวการสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้คิด ซึ่งข้อมูลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคำตาม

¹ A.A. carin and R.B. Sund, Developing Questioning Techniques: A Self-Concept Approach (Ohio: Charles E. Merrill Co., 1971), p.37.

² วรวุฒิ วิเชียรโถชี, จิตวิทยาการเรียนการสอนแบบลืมเสาะหาความรู้ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาชนก , 2521), หน้า 85.

³ R.T. Cunningham, "Developing Question-Asking Skills," Developing Teacher Competencies (New-Jersey : Prentice-Hall, 1971), p. 84.

⁴ W.G. Lamb, "Evaluation of a Self-Instructional Module for Training Science Teachers to Ask a Wide Cognitive Variety of Questions," Science Education 61(1977): 29.

ของครูและวิธีการที่ครูใช้คำตามเป็นรากฐานที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ฯ ขาดคิดอย่างไร นอกเหนื่องจากการเลือกใช้คำตามที่เหมาะสมจะช่วยให้ครูได้รับประโยชน์หลายประการ เช่น ทำให้ทราบถึงพื้นฐานความสามารถของนักเรียนก่อนที่จะสอนต่อไป เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นและเต็มใจที่จะเข้าร่วมในการกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยในการทบทวนและสรุปบทเรียน รวมทั้งช่วยในการประเมินผลการสอนว่ามีรรดุความต้องปรับเปลี่ยนที่ทำให้ไวหรือไม่ด้วย คำตามของครูยังช่วยส่งเสริมทักษะทางๆให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนตามลำดับขั้นของ การเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry) คือทักษะในการสังเกต ทักษะในการอธิบาย ทักษะในการหานาย การสร้างสมมติฐาน การออกแบบการทดลอง และกระบวนการคิดแบบ¹ จากผลการวิจัยพบว่ามีความล้มเหลวเกี่ยวกับสมมุติฐานระหว่างระดับความคิดของนักเรียนที่แสดงออกเพื่อตอบคำถามของครูกับแบบของคำถาม (Type of Questions) ที่ครูถาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้คำตามของครูมีผลอย่างมากต่อพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติและการใช้คำตามของครูเป็นวิธีการที่สำคัญอย่างยิ่งในการสอน² จากความสำคัญและประโยชน์ของคำถามดังกล่าว การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ถึงสมรรถภาพ (Competency) ในการใช้คำตามของครูจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะหลักสูตรวิทยาศาสตร์แผนใหม่ที่สอนในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบัน ความมุ่งหมายหลักคือต้องการมุ่งพัฒนาให้นักเรียนรู้จักคิดอย่าง

สูตรการใช้ภาษาการ

¹ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, เอกสารในการอบรมครุวิทยาศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2521), หน้า 1.

² Cunningham, " Developing Question-Asking Skills," p. 85.

สร้างสรรค์ มีเหตุมีผล รู้จักແgapัญญาต่างๆ ให้ความคิดเห็นโดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ วิธีวิจัยการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้¹ ซึ่งพิจารณาการสอนแบบนั้นความสัมพันธ์กันมากกับการใช้คำตามทั้งของครูและของนักเรียน² คั้นนักการวิจัยถึงระดับการใช้คำตามของครูในสภาพการเรียนการสอนที่แท้จริง จะเปิดเผยให้ทราบว่านักเรียนได้รับโอกาสให้นึกข่าววนการคิดเพื่อให้เป็นผู้ที่รู้จักคิดอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล และได้ใช้ข่าววนการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหาสมดังความมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์หรือไม่นำเสนอเพียงใด

สำหรับการวิจัยเรื่อง " การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำตามของครูวิทยาศาสตร์ " นั้นนอกจากจะทำให้ทราบถึงระดับการใช้คำตามของครูโดยทั่วไป ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ครูได้ฝึกปลดพัฒนาการใช้คำตามในห้องเรียนในระดับขั้นกลางๆ ตามวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้แล้ว ยังเป็นการคิดตามผลลัพธ์ภาพในการสอนวิทยาศาสตร์ของครูเพื่อการจัดการอบรมเกี่ยวกับการใช้คำตามตามหลักสูตรของสถาบันสูง เสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อไป และเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการใช้คำตามของครูที่บูรจัยสร้างขึ้นสามารถที่จะนำมาใช้ในการวิจัยเพื่อคิดตามผลการสอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนสำหรับตัวครูเอง ศึกษานิเทศก์ และนักการศึกษาโดยวิถี บูรจัยจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

¹ จริยา สุจารีกุล, " การศึกษาสมรรถภาพการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ของครู "

(กรุงเทพมหานคร : สถาบันสูงเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2521), หน้า 1.

² N.C. Scott, " The Strategy of Inquiry and Styles of Categorization," Journal of Research in Science Teaching 4 (September 1966) : 153.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการใช้คำตามในห้องเรียนของครูวิทยาศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการใช้คำตามในห้องเรียนของครูวิทยาศาสตร์ที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมปีที่ 1 มีระดับพฤติกรรมการใช้คำตามทางด้านความรู้ สำหรับคำนวนระดับต่ำ คือข้อความจำ และข้อความเข้าใจในแต่ละด้าน

2. ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมปีที่ 1 มีระดับพฤติกรรมการใช้คำตามทางด้านความรู้ สำหรับคำนวนระดับสูงคือข้อการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า แตกต่างกัน

2.1 ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีระดับพฤติกรรมการใช้คำตามทางด้านความรู้ สำหรับคำนวนระดับสูง มากกว่า ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมปีที่ 1

2.2 ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีระดับพฤติกรรมการใช้คำตามทางด้านความรู้ สำหรับคำนวนระดับสูง มากกว่า ครูที่สอนชั้นมัธยมปีที่ 1

3. ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมปีที่ 1 มีระดับพฤติกรรมการใช้คำตามทางด้านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่นำไปสู่กระบวนการขั้นพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

4. ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมปีที่ 1 มีระดับพฤติกรรมการใช้คำตามทางด้านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่นำไปสู่กระบวนการขั้นผิวเผินแตกต่างกัน

4.1 ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีระดับพฤติกรรมการใช้คำที่นำไปสู่กระบวนการขั้นผิวเผินมากกว่าครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมปีที่ 1

4.2 ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีระดับพฤติกรรมการใช้คำที่นำไปสู่กระบวนการขั้นผิวเผินมากกว่าครูที่สอนชั้นมัธยมปีที่ 1

ขอบเขตของการวิจัย

- ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้คำาณของครูโดยมีระดับชั้นเรียนเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และระดับการใช้คำาณของครูเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable)
- วิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำาณของครูวิทยาศาสตร์ที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนปีที่ 2 และนักเรียนปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2521 จากโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง
- นิenneo เรื่องกรอบคุณลักษณะด้านพฤติกรรมการใช้คำาณของครูทางค้นคว้ามานุ (Cognitive) และทางค้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Science Processes) โดยใช้เกณฑ์ในการจัดประเทคำาณทางค้นคว้าที่บลูม (Bloom's Taxonomy) และจัดประเทคำาณทางค้นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ตามการจัดประเทของสมรรถนะเมริกัน พอร์ติ แอคเวย์สเมนต์ ออฟ ชาบัน (American Association for the Advancement of Science) ชื่อยาว AAAS
- วิเคราะห์เนพาะคำาณที่ครูสอนในห้องเรียน (Classroom Questions)
- ไม่คำนึงถึงสาเหตุที่ทำให้พฤติกรรมการใช้คำาณของครูแตกต่างกัน

ขอบเขตเบื้องตน

- ความคง (Validity) ของแบบสังเกตที่ตัดสินโดยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทางค้นคว้าวิทยาศาสตร์ เป็นลิงที่ได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของครูที่จะวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำาณของครูในแต่ละประเทตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- พฤติกรรมการใช้คำาณของครูที่ได้บันทึกเทปไว้ เป็นกลุ่มคัวอย่างที่เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ครูใช้สอนจริงๆ ในห้องเรียน และถือเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตและวัดได้
- ระดับพฤติกรรมการใช้คำาณของครูในแต่ละประเทที่จำแนกโดยที่กำหนดไว้ ไม่มีความสำคัญและสัมพันธ์กับช่วงการศึกษาของนักเรียนแต่ก็ต่างกัน โดยการกำหนดความสำคัญของคำาณแต่ละประเทคุณนำหนักระดับคะแนนซึ่งคำาณที่ส่งเสริมช่วงการศึกในระดับสูงย่อมมีน้ำหนักคะแนนที่จะกำหนดให้สูงกว่าคำาณที่ส่งเสริมช่วงการศึกในระดับต่ำ

4. ระดับเชาว์นัญญาของนักเรียนในห้องเรียนที่ได้รับการสังเกตพฤติกรรมการใช้ค่าตอบของครูอยู่ในช่วงปกติ

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การที่ผู้วิจัยໄດ້เข้าไปสังเกตการสอนของครูในห้องเรียน อาจทำให้พฤติกรรมการสอนและการเรียนหั้งของครูและนักเรียนแตกต่างออกจากที่เคยปฏิบัติ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้าง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ครู หมายถึง บุคคลสอนวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไปชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2521 และเป็นบุคคลผู้ดำเนินการอบรม เกี่ยวกับการสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์แผนใหม่จาก สสส. หรือวิทยาลัยครุศาสตร์และ ชั้นมัธยมปีที่ 1 หมายถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เดิม นักเรียนที่เรียนในชั้นนี้จะเดือนชั้น น้ำจากปีที่ 6

พฤติกรรมการใช้คำนวณ หมายถึง ภาระที่ครูแสดงออกมากทางว่าด้วยการถามคำถามให้ นักเรียนตอบ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ขบวนการคิดในระดับชั้นต่างๆ หั้งหานคน ความรู้ (Cognitive) ถือเป็นการจำแนกของบลูม (Bloom's Taxonomy) จัดคำนวณเป็น 6 ประเภทคือ 1. คำนวณชั้นความจำ 2. ความเข้าใจ 3. การนำไปใช้ 4. การวิเคราะห์ 5. การสังเคราะห์ และ 6. การประเมินค่า และทางคณิตศาสตร์ อ้างอิงตามเกณฑ์ความจำแนกของสมาคม AAAS จัดคำนวณ เป็น 13 ประเภทคือ 1. คำนวณที่นำไปสู่กระบวนการสังเกต 2. การวัด 3. การจัด 4. การใช้ความสัมพันธ์ของคำแห่งที่อยู่และเวลา 5. การใช้จำนวนเลข 6. การสืบความหมาย 7. การสรุปองค์ 8. การพยายาม 9. การตั้งสมมติฐาน 10. การควบคุมตัวแปร 11. การแปลผลจากข้อมูล 12. การให้尼ยามปฏิบัติการ และ 13. การทดสอบ

กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการค้นคว้าให้ได้อลังการ เพื่อแก้ปัญหาที่ต้องการทราบอันเกิดจากการปฏิบัติและการฝึกฝนความนึกคิดอย่างมีระบบ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์นี้จัดแบ่งได้เป็น 13 ประเภท คือการจำแนกของสมาคม AAAS คือกล่าวแล้ว และหัว 13 กระบวนการสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ใหญ่คือ กระบวนการขั้นพื้นฐาน (Basic Processes) ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการ การที่ 1-8 และกระบวนการขั้นผสม (Integrated Processes) ประกอบด้วยกระบวนการที่ 9-13 กระบวนการขั้นพื้นฐานหัว 8 กระบวนการจะเน้นให้เกิดเรียนในระดับประดิษฐ์คือให้พัฒนาขึ้นในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และสำหรับในชั้นมัธยมศึกษานักเรียนควรที่จะได้พัฒนาขึ้นหัว 13 กระบวนการ

บุลังเกต หมายถึง บุคคลที่ได้รับการฝึกในการจัดประชุมคุณภาพร่วมกันโดยไม่คงปรึกษากัน ความเกี่ยวที่ได้กำหนดและทดลองกันไว้ก่อนแล้ว

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง นักการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์และเป็นผู้ที่ตัดสินความจริง (Validity) ของคำนิยามที่ได้กำหนดไว้ให้กับคำนิยามแต่ละประเภท เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดประชุมคุณภาพ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นสถาบันที่ได้รับอนุญาตให้จัดขึ้นโดยประกาศของคณะกรรมการบริหารที่ 42 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2513 และได้รับอนุญาตการจัดตั้งเป็นทางการลงแต่เดือนที่ 16 มกราคม 2513 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุงและส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีของการศึกษาทุกระดับเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของวิชาการและสอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม

AAAS ย่อมาจาก American Association for the Advancement of Science เป็นสมาคมที่ได้ตั้งต่อไปเพื่อที่จะพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ รวมความรู้ที่จะเสนอการสอนวิทยาศาสตร์ให้เข้าถึงชั้นชั้นที่แท้จริง ของวิทยาศาสตร์ เพราะเชื่อว่าการสอนหากความรู้โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์นั้นเป็นสิ่งที่ดูดีด่อง การที่จะปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่เด็กทุกคน

คำถ้ามชั้นความจำ หมายถึง คำถ้าที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการระลึก (recall) หรือจำ (recognition) เรื่องราวที่เคยได้เรียนรู้มาแล้ว คำถ้ามชั้นความเข้าใจ หมายถึง คำถ้าที่ให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการแปลความ ศึกษา และขยายความจากสื่อความหมายทางภาษาติดตามนั้นผู้ตอบจะต้องสามารถ กัดแปลงแก้ไขสิ่งที่ยกหรือขับช้อนให้เป็นสิ่งที่ง่ายขึ้นเพื่อการสื่อความหมายให้ชัดเจนขึ้น

คำถ้ามชั้นการนำไปใช้ หมายถึง คำถ้าที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการนำเอา หลักการ กฎเกณฑ์ และวิธีดำเนินการต่างๆ ของเรื่องราวที่ได้เรียนรู้ไปแล้วไปใช้ ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า โดยการนำเอาหลักเกณฑ์ที่เรียนรู้ไปใช้และปัญหาต้อง เป็นของใหม่แปลกจากเดิมที่นักเรียนเคยประสบมาก่อน

คำถ้ามชั้นการวิเคราะห์ หมายถึง คำถ้าที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการแยก เรื่องราวดูแยกเหตุการณ์ของปรากฏการณ์ใดที่เกิดขึ้นว่าประกอบด้วยส่วนย่อยๆ อะไรบ้าง และส่วนย่อยนั้นส่วนใดที่สำคัญและมีความสัมพันธ์เกี่ยวกันอย่างไร

คำถ้ามชั้นการสังเคราะห์ หมายถึง คำถ้าที่ให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการรวมรวมหรือประกอบ ส่วนย่อยหั้งห้อยให้เป็นส่วนรวม โดยที่ส่วนรวมนั้นจะมีแบบหรือโครงสร้างใหม่ที่มี ภาระน้ำหนักเจนและมีคุณภาพสูงกว่าเดิม

คำถ้ามชั้นการประเมินค่า หมายถึง คำถ้าที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการตัดสิน คุณค่าของสิ่งต่างๆ เรื่องราว เหตุการณ์ บุคคล ความคิดเห็น และทัศนคติ ได้อย่างมีหลักเกณฑ์

คำถ้ามที่น่าไปสู่กระบวนการสังเกต หมายถึง คำถ้าที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหา ในการรับรู้หรือตอบปัญหาเพื่อร่วบรวมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหา ต่อไป คำตอบของคำถ้ามประเภทนี้จะต้อง เป็นข้อมูลที่ไม่มาจาก การสังเกตจริงๆ ล้วนๆ ไม่ว่าจะมาจากประสานผสานส่วนเดียวหรือหลายส่วน และคำตอบจะไม่ได้ ความคิดเห็นของผู้ตอบลงไปด้วย

คำถ้ามที่น่าไปสู่กระบวนการวัด หมายถึง คำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการใช้เครื่องมือวัดเพื่อบอกปริมาณของสิ่งที่วัดออกมาเป็นตัวเลขและมีหน่วยมาตรฐาน ที่มีความหมายมากจากการจะประมาณอย่างชั้นรมดๆ คำตอบของคำถ้ามประเท่านี้ จะต้องเป็นคำตอบที่ไม่มาจากกระบวนการวัด มีใช้คำตอบว่าปริมาณมากน้อย ขนาดใหญ่เล็ก ซึ่งเป็นเพียงชั้นการสังเกต

คำถ้ามที่น่าไปสู่กระบวนการจัดประเภท หมายถึง คำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการจำแนกวัตถุหรือปัจจัยการพัฒนาออกเป็นกลุ่มๆ โดยใช้คุณสมบัติที่เหมือนกัน หรือต่างกันหรือความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นๆ เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม

คำถ้ามที่น่าไปสู่กระบวนการใช้ความสัมพันธ์ของคำแห่งห้อยและเวลา หมายถึง คำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถและใช้ทักษะในการวัดและการสังเกตมาสัมพันธ์กันในการอธิบายถึงปรากฏการณ์ หรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น การหาความเร็ว หรือการหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ทางที่สังเกตได้ ตลอดจนห่วงเวลา

คำถ้ามที่น่าไปสู่กระบวนการใช้จำนวนเลข หมายถึง คำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการคำนวณและแปลความหมายของจำนวนต่างๆ อย่างถูกต้อง ได้แก่การหักลบ การหาร เรียนรู้การบวกและการลบเป็นตัวเลขของสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ไม่มาจากคำนวณ เช่น การหาค่าเฉลี่ย ปริมาตร พื้นที่

คำถ้ามที่น่าไปสู่กระบวนการสื่อความหมาย หมายถึง คำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการถ่ายทอดสิ่งที่ให้พูดเห็น ซึ่งเป็นข้อมูลทางภาษาจัดกรรดำเนี่ยนใหม่ให้อยู่ในรูปที่มีความหมายหรือสัมพันธ์กันมากขึ้น เพื่อให้ง่ายต่อการแปลความหมายในขั้นตอนไป

คำถ้ามที่น่าไปสู่กระบวนการสรุปอ้างอิง หมายถึง คำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการอธิบายสิ่งที่สังเกตได้โดยการเชื่อมโยงสิ่งที่สังเกตให้กับความคิดเห็นที่ได้มาจากการประสบการณ์แต่ก่อน เพื่อบอกว่าข้อมูลที่รวบรวมมาได้นี้ให้ความหมายอะไรบ้าง

คำตามที่นำไปสู่กระบวนการพยากรณ์ หมายถึงคำตามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการทำนายผลที่จะเกิดขึ้นในภายหน้าจากข้อมูลที่มีอยู่แล้ว ด้วยการสังเกต การวัด และการทดลองหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่ไม่มาจากผลกระทบสุรุป้องอิง การพยากรณ์เป็นการคาดคะเนว่าผลที่สังเกตได้ในอนาคตจะเป็นอย่างไร

คำตามที่นำไปสู่กระบวนการตั้งสมมติฐาน หมายถึง คำตามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการคาดคะเนหรือคาดคะเน ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีอยู่ในปรากฏการณ์ ทางอาชญากรรมนี้เหตุมีผล ซึ่งสามารถที่จะพิสูจน์ได้ด้วยการทดลอง

คำตามที่นำไปสู่กระบวนการควบคุมตัวแบบ หมายถึง คำตามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการทดลองว่าตัวแปรใดเป็นตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม หรือตัวแปรแห่งรากฐานที่ต้องการควบคุมให้คงที่ และหวังวิธีควบคุมตัวแปรแห่งรากฐานเหล่านี้ไม่ให้มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

คำตามที่นำไปสู่กระบวนการแปลผลจากข้อมูล หมายถึง คำตามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการบรรยายหรืออธิบายสิ่งที่เกิดขึ้น หรือสรุปผลการทดลองจากข้อมูลที่มีอยู่แล้วหรือปรากฏอยู่แล้วจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลอง

คำตามที่นำไปสู่การให้نيยามปฏิบัติการ หมายถึง คำตามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการให้ความหมายหรือคำจำกัดความในเชิงพฤติกรรม โดยระบุเป็นขอข้อความหรือคำพูดที่รักกุณฑ์เจน บังให้ทราบถึงพฤติกรรมว่าจะทำอะไรอย่างไร การให้尼ยามปฏิบัติการจะต้องบ่งถึงสิ่งที่สังเกตได้ และระบุถึงสิ่งที่เป็นการกระทำประกอบกัน

คำตามที่นำไปสู่กระบวนการทดลอง หมายถึง คำตามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการวางแผนการทดลองและต้องมีอปัญหิติการทดลองเพื่อเป็นการพิสูจน์หรือยืนยันสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าจะต้องเป็นคันนั้นหรือไม่